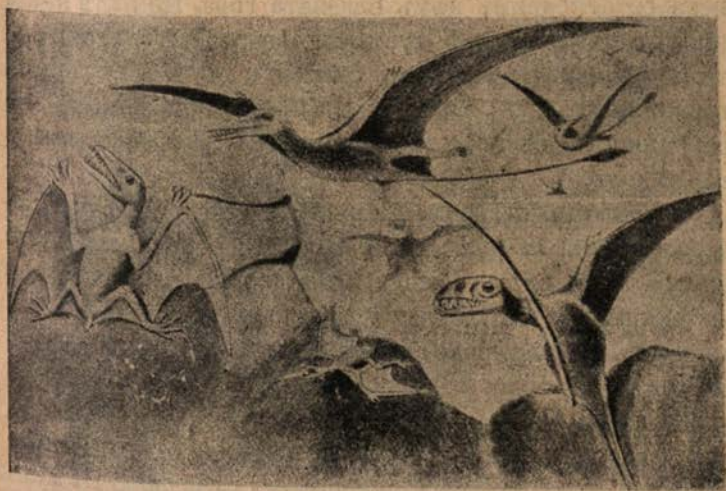


въ несравнено по-малка глава, но сѣщо вѣоржжена съ остри жби. Трупътъ отзадъ преминава въ яка обла опашка, която се извива ту на една, ту на друга страна, като сѣщинско кормило. Съ помощта на два чифта силни плавници това животно се спуща въ дълбочинитѣ като стрела, било да се укрие отъ по-силния ихтиозавръ, било да преследва плячката си. Ако бѣше си показало само шията и главата отъ водата, вие бихте казали, че



Обр. 3. Хвѣркати гушери — птеродактили и др.

виждате нѣкоя грамадна морска змия, и за това ученитѣ сѣ му дали името *плезиозавръ*, което ще рече *змиягушерь*.

Докато ние съ учудване гледаме на тия земни твари, погледътъ ни неволно се привлича отъ други сѣщества, не по-малко чудновати (обр. 3). Едни отъ тѣхъ безъ опашки, други съ тѣнки опашки и ципести крила, които свързватъ преднитѣ съ заднитѣ крака. Това сѣ единъ видъ дракони съ грамадна глава и голѣми очи и множество остри жби върху челюститѣ. Тия още на прѣвъ погледъ отвратителни сѣздания сѣ ги нарекли *птеродактили*, т. е. *прѣстокрили*. Погледътъ ни не се откжс-